

**חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים (יציבות מחירים – הוראת שעה)
(תיקון), התשמ"ה-1985 ***

תיקון סעיף 2

1. בסעיף 2 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים (יציבות מחירים – הוראת שעה), התשמ"ה-1985¹ (להלן – החוק העיקרי) –

(1) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) 1 נקבע בצו לפי סעיף 1 שחוק זה לא יחול על מצרך או שירות פלוני, ולאחר מכן נקבע בצו כאמור (להלן – צו מבטל) כי החוק יחול עליו, יהיה המחיר הקובע הסכום בשקלים שבו נמכר אותו מצרך או נעשה אותו שירות ביום " בניסן התשמ"ה (1 באפריל 1985) או במועד מאוחר יותר שנקבע בצו המבטל (להלן – היום הקובע); היה המחיר נקוב במטבע חוץ כמשמעותו בחוק הפיקוח על המטבע, התשל"ח-1978², או צמוד לשער של מטבע חוץ – ייקבע המחיר הקובע בשקלים לפי השער היציג שפרסם בנק ישראל לאותו מטבע ביום הקובע; היה המחיר צמוד למדד כלשהו או למחירו של דבר כלשהו, ייקבע המחיר הקובע בשקלים לפי תנאי ההצמדה שחלו על חישוב אותו מחיר ליום הקובע."

(2) בסעיף קטן (ג), אחרי הגדרת "מכירה" יבוא:

"מצרך" – לרבות מקרקעין;".

2. במקום סעיף 4 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת
סעיף 4

4. (א) לא ימכור יבואן או יצרן במהלך עסקו מצרך שחוק זה חל עליו והוא לא מכרו בתקופה הקובעת אלא אם כן אישר המפקח את מחירו בכתב ומראש.

"מצרך או
שירות חדש

(ב) אישור המפקח יכול להיות למחיר שנקב המבקש בבקשתו או למחיר נמוך ממנו; האישור יכול להיות אישי או כללי, למצרך מסויים או לסוג מצרכים; המפקח רשאי לקבוע באותו אישור גם את המחיר לסיטונאי, לקמעונאי או לצרכן; האישור יכול שיתונה בתנאים; המפקח רשאי לשנות את התנאים.

(ג) המבקש אישור יגיש למפקח בקשה המציינת את מחיר המצרך, בצירוף תחשיב ותיאור מפורט של המצרך ושל מצרכים אחרים מאותו סוג המשמשים לאותה מטרה שהוא מייצר או מייבא; המפקח יודיע למבקש את החלטתו לא יאוחר מ-14 ימים מיום קבלת הבקשה; אישור המפקח מחיר למצרך חדש, יהא המחיר שאושר המחיר היציב לענין סעיף 2.

(ד) קבע המפקח כי המצרך הוא מצרך דומה למצרך אחר של אותו יצרן או יבואן, יהיה המחיר שבו רשאי אותו יצרן או יבואן למכור

* נתקבל בכנסת ביום כ"ו בניסן התשמ"ה (17 באפריל 1985); הצעת החוק פורסמה בה"ח 1725, התשמ"ה, צמ' 162.

1 ס"ח התשמ"ה, עמ' 24.

2 ס"ח התשל"ח, עמ' 108.

את המצרך הדומה, מחירו של המצרך האחר; לענין זה, "מצרך דומה" — לרבות מצרך בעל תכונות דומות ביותר למצרך פלוני, אף אם אינו זהה מכל הבחינות עם אותו מצרך, ואף אם הוא שונה מאותו מצרך במשקלו, בגדלו, באריותו, או בשמו.

(ה) לא הודיע המפקח על החלטתו כאמור בסעיף קטן (ג) ולא קבע כאמור בסעיף קטן (ד), יהיה המחיר שנקב המבקש בבקשתו המחיר הקובע לענין סעיף 2.

(ו) סיטונאי או קמעונאי שמכר מצרך בפרק זמן תחולתו של חוק זה והוא לא מכרו בתקופה הקובעת, ולא נקבע לו מחיר כאמור בסעיף קטן (ב), יהיה מחירו הקובע לענין סעיף 2, הסכום בשקלים שבו מכר את המצרך לראשונה בפרק הזמן האמור.

(ז) שירות שעשה אדם בפרק זמן תחולתו של חוק זה ולא עשאו בתקופה הקובעת, יהיה מחירו הקובע לענין סעיף 2, הסכום בשקלים שתמורתו עשה את השירות לראשונה בפרק הזמן האמור.

3. אחרי סעיף 4 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיפים
א 4 עד 14

"חוזים
מתמשכים

4א. (א) מוכר אדם מצרך על פי חוזה מתמשך לאספקה לשיעורין של כמויות ממנו, או עושה אדם שירות על פי חוזה למתן שירות מתמשך או חוזר ונשנה, לא יעלה מחירו של כל מצרך או שירות, שיש לספק או שסופקו למעשה בתקופת תחולתו של חוק זה, על הסכום בשקלים שבו מכר האדם את המצרך או עשה את השירות, כדין, ביום י' בניסן התשמ"ה (1 באפריל 1985); היה המחיר נקוב במטבע חוץ כמשמעותו בחוק הפיקוח על המטבע, התשל"ח—1978, או צמוד לשער של מטבע חוץ — ייקבע סכומו בשקלים לפי השער היציג שפרסם בנק ישראל לאותו מטבע ביום י' בניסן התשמ"ה (1 באפריל 1985); היה המחיר צמוד למדד כלשהו או למחירו של דבר כלשהו — ייקבע סכומו בשקלים לפי תנאי ההצמדה החלים על חישוב אותו מחיר ליום האמור.

(ב) (1) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על חוזים כאמור בו אשר על פיהם נמכרים מצרכים או ניתנים שירותים לממשלה, אלא אם כן קבעו השרים בצו אחרת לגבי סוגי חוזים או לגבי חוזים מסויימים;

(2) השרים רשאים לקבוע כי הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על חוזים כאמור בו אשר על פיהם נמכרים מצרכים או ניתנים שירותים לרשויות מקומיות, לתאגידי שהוקמו על פי דין או לחברות ממשלתיות, בין דרך כלל ובין לרשות, לתאגיד או חברה פלונית, בין לכל החוזים כאמור ובין לסוגי חוזים או חוזים מסויימים.

(ג) השרים רשאים לקבוע כי הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על חוזים שעל פיהם משתתפת הממשלה במימון העלות של מצרכים או שירותים המסופקים לאחרים, ורשאים הם לקבוע כי התחולה כאמור תהיה לגבי כל המרכיבים שלפיהם מחושבת ההשתתפות או לגבי חלקם.

ב. לענין חוק זה יראו בהשכרת דירה המשמשת למגורים כל תקופה של חודש כהשכרה נפרדת, ודמי השכירות בעד כל אחד מן החדשים שבתקופת תקפו של חוק זה לא יעלו על דמי השכירות בשקלים שהיו משולמים בעד חודש שכירות המתחיל ביום כלשהו בחודש אפריל 1985, אף אם חווה השכירות נכרת לפני יום י' בניסן התשמ"ה (1 באפריל 1985).

ג. שילם אדם בעד מצרך או בעד שירות את המחיר הקובע, לא יהווה הדבר הפרת חוזה ולא ישמש עילה לבטלותו או לביטולו, או לתביעת הפרש או כל פיצוי, שיפוי או השבה, אף אם הוסכם בחוזה על מחיר גבוה יותר.

תחלפת סעיף 8

4. במקום סעיף 8 לחוק העיקרי יבוא:

8. (א) חוק זה לא יחול על מצרך שנמכר, למעט מצרך שהוצע למכירה, או שירות שסופק למעשה, והכל לפני יום ט' בחשון התשמ"ה (4 בנובמבר 1984), ובלבד שסעיפים 4א ו-4ב יחולו אף אם החוזה נכרת לפני המועד האמור.

(ב) פרט לאמור בסעיף 4ב, חוק זה, למעט סעיף 6, לא יחול על מכירה, החכרה או שכירות של מקרקעין, ואולם הוא יחול על מתן זכות שימוש במקרקעין.

תחילה
הוראת מעבר

5. (א) תחילתו של חוק זה ביום י' בניסן התשמ"ה (1 באפריל 1985).

(ב) תהא זו הגנה טובה לנאשם בעבירה לפי החוק העיקרי בשל מעשה שעשה לפני פרסומו של חוק זה, אם בשעת עשייתו פעל כדין לפי החוק העיקרי כנוסחו לפני תיקונו כאמור בחוק זה.

שמעון פרס אריאל שרון יצחק מודעי
ראש הממשלה שר התעשייה והמסחר שר האוצר

חיים הרצוג
נשיא המדינה

חוק איגרות מדינת ישראל (מילוה הפיתוח – הוצאה שביעית), התשמ"ה – 1985 *

1. שר האוצר מורשה ללוות, בשם מדינת ישראל, סכום שלא יעלה על אלף מיליון דולר (מעזה או מטבע של ארצות הברית של אמריקה, או שוויו במטבע של ארצות אחרות), ולהוציא ולמכור למטרה זו, מזמן לזמן, איגרות חוב בארצות הברית של אמריקה ובארצות אחרות.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ו בניסן התשמ"ה (17 באפריל 1985); הצעת החוק פורסמה בה"ח 1726, התשמ"ה, עמ' 166.
2. ס"ח התשלי"א, עמ' 2.